

nummer: 00/1737/GA

betreft:

datum: 8 januari 2001

De beroepscommissie als bedoeld in artikel 69, tweede lid, van de Penitentiaire beginselenwet (PBW) heeft kennis genomen van een op 28 augustus 2000 bij het secretariaat van de Raad ingekomen beroepsschrift, ingediend door mr. F. Wassenaar, namens

 verder te noemen klager,

gericht tegen een uitspraak d.d. 21 augustus 2000 van de beklagcommissie bij de penitentiaire inrichting (p.i.) "De IJssel" te Krimpen aan den IJssel,

alsmede van de overige stukken, waaronder de uitspraak waarvan beroep, welke in afschrift aan deze uitspraak is gehecht.

De beroepscommissie heeft de directeur van voormelde p.i. in de gelegenheid gesteld schriftelijk te reageren op het beroep en klager, alsmede zijn raadsman om zijn beroep schriftelijk toe te lichten.

Op grond van haar onderzoek overweegt en beslist de beroepscommissie als volgt:

1. De inhoud van het beklag en de uitspraak van de beklagcommissie

Het beklag betreft - voorzover in beroep aan de orde - het gegeven dat klagers boeddhistische raadsman hem slechts mag bezoeken in een van de spreekkamers, waar het soms lawaaiig is.

De beklagcommissie heeft het beklag ongegrond verklaard, op de gronden als in de aangehechte uitspraak weergegeven.

2. De standpunten van klager en de directeur

Namens klager is in beroep volhard in het tegenover de beklagcommissie ingenomen standpunt. Voorts is daaraan -zakelijk weergegeven- toegevoegd dat klager door de directeur van de p.i. onvoldoende in staat wordt gesteld om het Boeddhisme praktisch te beoefenen. Meditatie maakt een belangrijk deel uit van die praktische beoefening, het is een concentratieoefening, met als doel inzicht te krijgen en de geest te versterken. Dit mediteren kan slechts gebeuren in een serene, rustige omgeving. De spreekkamers die door de directeur van de p.i. beschikbaar zijn gesteld, voldoen zeker niet aan dit vereiste. Door dergelijke gebrekkige ruimtes ter beschikking te stellen, heeft de directeur niet geheel aan zijn verplichting, voortvloeiend uit de artikelen 6 van de Grondwet en 41 van de PBW voldaan.

De directeur heeft daarop geantwoord als tegenover de beklagcommissie.

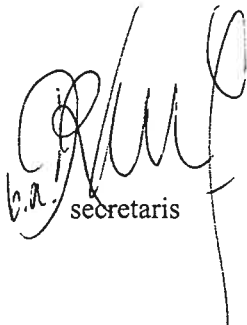
3. De beoordeling

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

4. De uitspraak

De beroepscommissie verklaart het beroep ongegrond en bevestigt de uitspraak van de beklagcommissie.

Aldus gedaan door de beroepscommissie voornoemd, bestaande uit mr. P.C. Vegter, voorzitter, mr. J.P. Balkema en dr. J.P.S. Fiselier, leden, in tegenwoordigheid van mr. I. Lispet, secretaris, op 8 januari 2001.

b.a. secretaris

voorzitter

BEKLAGCOMMISSIE

Nr IJ 3949/2000 + 4537/2000

De beklagcommissie uit de commissie van toezicht bij de Penitentiaire Inrichtingen "Krimpen aan den IJssel" te Krimpen aan den IJssel heeft gelezen het klaagschrift, ingekomen bij de commissie van toezicht op van de gedetineerde:

C. Y

verblijvende in de Penitentiaire Inrichtingen "Krimpen aan den IJssel" te Krimpen aan den IJssel, betreffende: geestelijke verzorging.

De beklagcommissie heeft tevens gelezen de schriftelijke reactie van de plv directeur van unit gevangenis, ~~van de Krimpen~~.

De mondelinge behandeling van het klaagschrift vond plaats op 2 mei 2000. Daarbij waren aanwezig klager en ~~"I. J. J. J."~~, plv directeur van unit gevangenis, die inlichtingen heeft verstrekt.

BEVINDINGEN EN OVERWEGINGEN VAN DE BEKLAGCOMMISSIE.

1.

Klager beklaagt zich over de beperkingen van zijn recht op geestelijke verzorging. Klager is aanhanger van het Boeddhisme. Zijn Boeddhistisch raadsman mag hem slechts één maal per maand bezoeken. Dit bezoek vindt plaats in één van de advocatensprekkamers van de inrichting, waar het vaak lawaaiig is, waardoor een gesprek en meditatie worden bemoeilijkt, aldus klager. De directeur weigert de reiskosten van de Boeddhistische leraar te betalen. Klager stelt dat hij hierdoor niet hetzelfde behandeld wordt als andere gedetineerden, die voor hun geestelijke verzorging elke week kunnen deelnemen aan een gespreksgroep of kerkdienst. Bovendien worden de geestelijke verzorgers van andere geloofsrichtingen wél door de inrichting betaald.

2.

Ter zitting heeft de directeur verklaard dat klager één maal per maand recht heeft op geestelijke verzorging door een Boeddhistische raadsman; de humanistische raadsvrouw van de inrichting behandelt overigens klagers belangen in het kader van de geestelijke verzorging. In zijn nadere reactie van 11 mei 2000 schrijft de directeur dat hij geen bezwaar heeft tegen verhoging van de frequentie van het bezoek door klagers Boeddhistisch raadsman tot eenmaal per twee weken, en indien dit noodzakelijk is, eenmaal per week. De bezoeken zullen in één van de spreekkamers plaatsvinden, schrijft de directeur. De afspraken met klagers Boeddhistisch raadsman worden via de humanistische raadsvrouw, ~~van de Raad~~, gemaakt. De directeur schrijft voorts dat de kosten van deze bezoeken door klager zelf betaald moeten worden; vanuit het ministerie is geen budget uitgetrokken voor Boeddhistische geestelijke verzorging.

3.

De beklagcommissie verstaat klagers klacht aldus dat hij zich beklaagt over:

1. het feit dat zijn Boeddhistisch raadsman hem slechts eenmaal per maand mag bezoeken in één van de spreekkamers, waar het soms lawaaiig is; (3949/2000) en
2. het feit dat de inrichting de reiskosten van de Boeddhistisch raadsman niet vergoedt (4537/2000).

4.

Ter zitting heeft de voorzitter van de beklagcommissie de directeur de circulaire's voorgehouden, respectievelijk met nummer 29468 van 14 december 1990, nummer 269429 van 10 juni 1993, nummer 470183/94/DJ en 591239/96/DJ die handelen over de geestelijke verzorging van moslims en hindoes in justitiële inrichtingen. In deze circulaire's is onder meer de bijstand op uurbasis door onder meer imams en pandits geregeld. De directeur heeft daarop in zijn reactie aangegeven in overleg te zijn met het Ministerie van Justitie om te informeren of een eventuele regeling bestaat die betaling aan een Boeddhistische geestelijk verzorger in de justitiële inrichtingen regelt.

5.

De beklagcommissie overweegt dat het Boeddhisme een wereldomvattende levensovertuiging is. Naar haar oordeel is daarmee gegeven dat Boeddhistische geestelijke verzorging in de justitiële inrichtingen op gelijke voet dient te worden mogelijk gemaakt als voor andere wereldomvattende godsdiensten en levensovertuigingen.

Daaruit volgt naar het oordeel van de beklagcommissie dat klager recht heeft op geestelijke verzorging door een Boeddhistische raadsman op gelijke voet als voor christendom, islam, hindoeïsme of humanisme mogelijk is.

Nu de directeur in zijn reactie van 11 mei 2000 heeft geschreven dat een bezoek van de Boeddhistische raadsman iedere twee weken kan plaatsvinden en "indien noodzakelijk" één maal per week, is de beklagcommissie van oordeel dat de directeur daarmee voldoet aan zijn in artikel 41 van de PBW neergelegde zorgplicht jegens klager. De bezoeken zullen in één van de spreekkamers plaatsvinden. Klager heeft aangegeven dat het daar – soms – lawaaiig kan zijn; de

beklagcommissie begrijpt dat klager dit als storend ervaart, doch zij is van oordeel dat de beslissing om de bezoeken in een spreekkamer te laten plaatsvinden niet onredelijk of onbillijk is te achten. Dit onderdeel van de klacht wordt derhalve ongegrond verklaard.

6.

De beklagcommissie is van oordeel dat bijstand door een Boeddhistische raadsman op gelijke voet behoort te worden behandeld als bijstand door een geestelijk verzorger van andere wereldgodsdiensten dan wel levensovertuigingen.

In de hierboven genoemde circulaire is onder meer de betaling van een uurvergoeding en reiskosten geregeld van bezoeken van imams en pandits aan justitiële inrichtingen. De beklagcommissie is van oordeel dat op de directeur de plicht rust bij het Ministerie van Justitie navraag te doen of deze regelingen inmiddels zijn uitgebreid met een regeling ten behoeve van bijstand door een Boeddhistische raadsman. In de Nota van Toelichting bij de Penitentiaire Maatregel is een ministeriële regeling aangekondigd die de circulaire van 21 december 1994 (nummer 470183/94/DJT) betreffende de geestelijke verzorging van moslims en hindoes in justitiële inrichtingen zal vervangen. De beklagcommissie is van oordeel dat bijstand door een Boeddhistische raadsman analoog dient te worden toegepast aan de hierboven onder 3 genoemde circulaire.

Zij baseert dit oordeel mede op de Memorie van Toelichting bij de PBW in onderdeel 16a, Geestelijke verzorging, waarin onder meer is opgemerkt: "Aan de directeur wordt de plicht opgelegd te zorgen voor de beschikbaarheid van geestelijke verzorging die zoveel mogelijk aansluit bij de godsdienst of levensovertuiging van de gedetineerden. Op welke wijze hij hieraan vorm geeft laat zich niet in algemene normen vatten. Het kan betreffen een dienstverband met enkele geestelijk verzorgers. Het kan ook gaan om geestelijken of raadsliden die tegen een nader overeen te komen vergoeding beschikbaar zijn voor werkzaamheden in de inrichting.", en voorts op de hiervoor genoemde Nota van Toelichting bij de Penitentiaire Maatregel.

Dit onderdeel van de klacht zal gegrond worden verklaard.

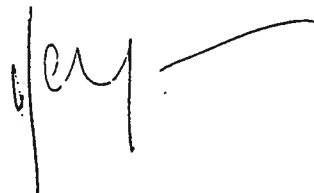
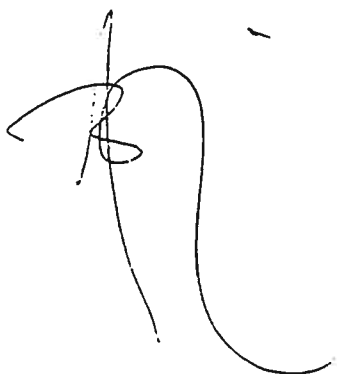
BESLISSING:

Verklaart het beklag met nummer 3949/2000 **ongegrond**;
verklaart het beklag met nummer 4537/2000 **gegrond**.

De beklagcommissie dan wel de voorzitter zal, na de directeur te hebben gehoord, bepalen of enige tegemoetkoming aan klager geboden is conform artikel 68, zevende lid Penitentiaire Beginselenwet.

Aldus gedaan door de beklagcommissie voornoemd, bestaande uit
mr Hagendoorn, voorzitter, en dhr Van Wissen en dhr Blom, leden,
in tegenwoordigheid van mw Bajema, secretaris.

Gegeven op 21 augustus 2000.

N.B.

Een afschrift van deze beschikking is op 21 augustus 2000 ten behoeve van de directeur en klager afgegeven ter verzending per post naar de Penitentiaire Inrichtingen Krimpen aan den IJssel te Krimpen aan den IJssel. Tegen deze uitspraak kunnen klager en de directeur beroep instellen door het indienen van een beroepsschrift. Het met redenen omklede beroepsschrift moet uiterlijk op de zevende dag na die van de ontvangst van het afschrift van de uitspraak worden ingediend bij de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing, postbus 30137, 2500 GC Den Haag. Degene die beroep heeft ingesteld, kan de voorzitter van de beroepscommissie tevens verzoeken te bepalen dat de uitspraak van de beklagcommissie geheel of gedeeltelijk wordt geschorst hangende de uitspraak op het beroepsschrift conform artikel 70, tweede lid Penitentiaire Beginselenwet.